

Η ευθυμία ως βοήθημα για τη νίκη

*«Η ευφροινόμενη καρδιά δίδει ευεξίαν ως ιατρικόν· το
δε κατατεθλιμμένον πνεύμα ξηραίνει τα οστά.»*
—Παροιμίες 17:22—

Το λεξικό περιγράφει τη χαρά ή ευθυμία ως «μια συνθήκη υπέρτατης ευεξίας και καλής διάθεσης, μακαριότητας, ευδαιμονίας, εκαστατικότητας, ευτυχίας και χαράς». Η χαρά ενσωματώνει μια νοοτροπία που πρέπει να συνοδεύει έναν αληθινό Χριστιανό ανεξάρτητα από τις περιστάσεις. Η Αγία Γραφή υποστηρίζει ακόμη και τη σύνδεση μεταξύ ευθυμίας και υγείας: «Το φως των οφθαλμών ευφραίνει την καρδίαν· και η καλή φήμη παχύνει τα οστά.» —Παρ. 15:30

Υπάρχει ευρεία συναίνεση μεταξύ της ιατρικής κοινότητας ότι η ευθυμία έχει ευεργετική επίδραση στη σωματική και συναισθηματική ευεξία του ανθρώπινου είδους. Ένα παράδειγμα τέτοιου συλλογισμού σχετίζεται με την καρδιά, η οποία παρέχει αίμα σε όλα τα μέρη του σώματος. Εάν η καρδιά δεν είναι υγιής, τότε το σώμα μπορεί να υποφέρει από διάφορες ασθένειες, κράμπες και πόνους λόγω της ακανόνιστης παροχής αίματος. Πολλοί άνθρωποι που ταλαιπωρούνται έτσι προσπαθούν να ρυθμίσουν τη διατροφή τους και να έχουν ένα πρόγραμμα ασκήσεων για να βελτιώσουν την κυκλοφορία του αίματός τους. Ωστόσο, συχνά, αυτά από μόνα τους δεν

αρκούν για να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην πάσχουσα κατάσταση. Εκτίμησαν κάποιοι ότι κύρια αιτία καρδιακών προβλημάτων είναι το άγχος και η συνοδευτική γενική έλλειψη ευθυμίας.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Όταν ο Norman Cousins, ένας γνωστός πρώην συγγραφέας και εκδότης του Saturday Review of Literature, διαγνώστηκε με καρδιακή νόσο, σκέφτηκε ότι αν το άγχος επιδείνωσε την ασθένεια, ίσως το γέλιο να απαλύνει τον πόνο που τόσο συχνά βίωνε. Αν και του είπαν ότι είχε μόνο λίγο χρόνο για να ζήσει, αποφάσισε να πάρει τη θεραπεία του στα χέρια του. Έπαιρνε τεράστιες δόσεις βιταμίνης C και παρακολουθούσε παλιές ταινίες κωμωδίας.

Αργότερα έγραψε: «Έκανα τη χαρούμενη ανακάλυψη ότι δέκα λεπτά γνήσιου γέλιου στην κοιλιά είχαν αναισθητικό αποτέλεσμα και θα μου έδιναν τουλάχιστον δύο ώρες ύπνου χωρίς πόνο. Όταν το αποτέλεσμα του «παυσίπνου» του γέλιου έφευγε, ενεργοποιούσαμε ξανά τον κινηματογραφικό προβολέα και θα οδηγούσε συχνά σε ένα άλλο διάστημα χωρίς πόνο». Το βιβλίο του, *Anatomy of an Illness as Perceived by the Patient* (Η ανατομία μιας ασθένειας όπως την αντιλαμβάνεται ο ασθενής), έγινε ευπώλητον. Ενθάρρυνε επίσης την έρευνα για τη σχέση μεταξύ γέλιου και θεραπείας στην ιατρική κοινότητα.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Όταν κάποιος γελάει, μια οξυγονωμένη παροχή αίματος ρέει μέσω του σώματος και βελτιώνει τη δύναμη και την ποιότητα του αίματος. Όσοι πάσχουν από μια ασθένεια μπορούν συχνά να βελτιώσουν την κατάστασή τους αναπτύσσοντας μια χαρούμενη στάση. Εκείνοι που

δεν έχουν τόσο ταλαιπωρηθεί μπορεί να βοηθήσουν στην πρόληψη ασθενειών φέρνοντας εξωτερικές πηγές ευθυμίας στη ζωή τους, αν δεν είναι από τη φύση τους χαρούμενοι. Η δύναμη της θετικής επιρροής υποστηρίζεται επίσης ως βοήθημα για καλή υγεία και αποτελεσματική ανατροφή παιδιών.

Εξετάζουμε αυτά τα οξυδερκή σχόλια από τη γραφίδα ενός διάσημου Βιβλικού συγγραφέα. «Αν, αντί για ηλιοφάνεια, υπάρχει βροχή και μια ζοφερή προοπτική, θα κάνει τα πράγματα χειρότερα να σκεφτόμαστε τη μέρα με θλίψη και να προτείνουμε ζοφερές σκέψεις στους άλλους. Οι βροχερές μέρες έχουν τις ευλογίες τους για εμάς καθώς και για τους άλλους, και το μυαλό μας θα πρέπει να είναι γρήγορο για να τις σημειώσει και να τις περάσει με πρόταση στους συντρόφους μας. Η μητέρα πρέπει να προλάβει την απογοήτευση του παιδιού στρέφοντας την προσοχή του στην όμορφη βροχή που έχει προνοήσει ο Θεός για να δώσει στα λουλούδια και τα δέντρα και στο γρασίδι για να «πιούν» και ένα «μπάνιο» για να τα δροσιστούν, ώστε να είναι φωτεινά και χαρούμενα για εμάς και να αποδώσουν την αύξηση τους· και φροντίζει επίσης για τα βοοειδή και για εμάς να πίνουμε και να λουζόμαστε και να είμαστε καθαροί και χαρούμενοι, και για να τον επαινούμε και να τον αγαπάμε και να τον υπηρετούμε».

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Από ανώτερη σκοπιά, η ευθυμία έχει άμεση σχέση με την πνευματική υγεία των αφιερωμένων Χριστιανών. Κατά τη διάρκεια της επίγειας παραμονής του, ο Χριστός ήταν η επιτομή της ευθυμίας παρά τις εξαιρετικά δύσκολες εμπειρίες που υπέμεινε καθώς εκπλήρωσε τους όρκους της αγιασμού του. Ο Δάσκαλος ξεκίνησε τη θυσιαστική του πορεία αφού παρουσιάστηκε

στο βάπτισμα σε εκπλήρωση της προφητείας: «Τότε είπα, Ιδού, έρχομαι· εν τω τόμω του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού· χαίρω, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι εν τω μέσω της καρδιάς μου.» — Ψαλμ. 40:7,8

Το μυστικό της επιτυχίας του Ιησού στο να ξεπεράσει τις αντιξοότητες ήταν ότι αποδέχτηκε με χαρά το θέλημα του Θεού ως την πορεία που έπρεπε να ακολουθήσει, και σε όλα τα συγκεκριμένα, αποδείχθηκε πιστός. Αγνόησε την περιφρόνηση και την ατιμία που του επιφύλασσαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι που του εναντιώθηκαν. Η χαρά δεν υπάρχει στο κενό. Πρέπει να υπάρχει μια βάση για αυτό και, στην περίπτωση του Ιησού, όπως προφήτευσε ο ψαλμωδός, ήταν επειδή είχε το νόμο, το σχέδιο και τους σκοπούς του Θεού μέσα στην καρδιά του. Αυτά του έφεραν χαρά καθώς έκανε το κομμάτι του για να τα εκπληρώσει. Ήταν ενθουσιασμένος για την παροχή υπηρεσίας που θα ήταν ευάρεστη στον Θεό, αναμφίβολα ενθυμούμενος την προανθρώπινη κατάστασή του για την οποία μας λένε ότι ήταν καθημερινά η χαρά του Πατέρα του. — Παρ. 8:30

Μέσω της τέλειας επικοινωνίας καρδιάς με τον Θεό, ενώ ήταν στη σάρκα, ο Ιησούς ήξερε ότι οι προσευχές του εισακούονταν πάντα. Τι διαβεβαίωση πρέπει να του έδωσε ότι όλα ήταν καλά! Τι χαρά πρέπει να ήταν για να συνειδητοποιήσει την υποσχεμένη υψηλή έξαρση στη θεία φύση ως ανταμοιβή για την πρόσχαρη και επιτυχή εκπλήρωση της αποστολής του για να λυτρώσει την ανθρώπινη οικογένεια. Ενώ ήταν ακόμη στη σάρκα, είπε: «Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχη ζωήν εν εαυτώ.» — Ιωάννης 5:26

Η ΘΕΙΑ ΑΠΟΨΗ

Η επιστροφή του Χριστού, η εξάλειψη της

αμαρτίας καθώς και του πόνου, και η εγκαθίδρυση της βασιλείας του είναι η μέθοδος του Θεού για να επιφέρει μόνιμη ειρήνη και ευτυχία σε όλο τον κόσμο. Η μακρά βασιλεία της αμαρτίας και του θανάτου αναφέρεται στον Ψαλμό 30:5 ως περίοδος σκότους, με την εξήγηση ότι «το κλάμα μπορεί να διαρκέσει για μια νύχτα, αλλά η χαρά έρχεται το πρωί». Οι φωτισμένοι, αφιερωμένοι Χριστιανοί εκτιμούν ότι ο σκοπός της επιστροφής του Κυρίου είναι να εγκαθιδρύσει τη βασιλεία του Μεσσία. Ωστόσο, η βασιλεία περιμένει τον καθορισμένο χρόνο του Θεού, και αυτό γίνεται μια γνήσια δοκιμασία της χαρούμενης αντοχής τους καθώς προσβλέπουν στον Κύριο να τους βοηθήσει κατά την τρέχουσα περίοδο στενοχώριας και χάους. Επιπλέον, αυτή η δοκιμασία διατήρησης μιας χαρούμενης στάσης γίνεται φαινομενικά πολύ προσωπική. Ο μαθητής του Διδασκάλου, προκειμένου να επιδείξει υπακοή στις αντιξοότητες, υποβάλλεται σε περισσότερες από τις συνηθισμένες δυσκολίες που είναι κοινές για εκείνους που δεν έχουν σχέση διαθήκης με τον Επουράνιο Πατέρα.

Πολλοί τέτοιοι άγιοι είναι περιορισμένοι σε κρεβάτια ασθένειας και πόνου για περιόδους αρκετών ετών. Είναι μια μεγάλη δοκιμασία της αντοχής τους να περιμένουν υπομονετικά τον Κύριο καθώς περνούν τέτοιες δύσκολες εμπειρίες. Βέβαια, είναι πάντα αλήθεια ότι ο Θεός δίνει δύναμη για κάθε στιγμή ανάγκης, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τέτοια άτομα απαλλάσσονται απαραίτητα από τα βάσανα. Σημαίνει απλώς ότι τους βοηθά για να τα αντέξουν. (Α' Κορ. 10:13) Ανάλογα με την πίστη τους, μπορούν και τα αντέχουν, ενώ προσβλέπουν στην εγκαθίδρυση της βασιλείας. Τότε θα πραγματοποιηθεί η δική τους ελπίδα δόξας, τιμής και αθανασίας, και τελικά σε ολόκληρη τη γη «ο θάνατος δεν θέλει υπάρξει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος

δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον». —Ρωμ. 2:7· Αποκ. 21:3-5

Υπάρχουν και αυτοί που καλούνται να φροντίσουν τους αρρώστους και τους ταλαιπωρημένους. Αυτό, επίσης, είναι μια σοβαρή δοκιμασία χαρούμενης αντοχής. Ωστόσο, πολλοί από τους ανθρώπους του Κυρίου έχουν υπομείνει αυτές τις δοκιμασίες, και με επιτυχία, επειδή η χάρη του Κυρίου ήταν μαζί τους. Είναι μια δύσκολη δοκιμασία, αν και όχι τόσο δύσκολη όπως συμβαίνει με τους άρρωστους. Κατά κανόνα, όσοι φροντίζουν τους άρρωστους δεν υφίστανται τον ίδιο βαθμό σωματικής ταλαιπωρίας. Ωστόσο, υπάρχει συχνά πολύ συναισθηματικό και ψυχικό άγχος σε όσους έχουν την ευθύνη να φροντίζουν ένα άλλο άτομο. Ο Θεός δεν είναι άδικος να ξεχάσει τους πολλούς κόπους αγάπης αυτών των αγαπημένων, στο ότι διακονούν πιστά τους αγίους του, δίνοντας με χαρά τη ζωή τους με αυτόν τον τρόπο, όπως έδειξε Αυτός ότι είναι το θέλημά του. —Εβρ. 6:10

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Οι πιστοί λαμβάνουν τόσες πολλές χάρες από τον Θεό που η αποτυχία να διατηρήσουμε μια στάση ευθυμίας ακόμη και κατά τη διάρκεια σοβαρών δοκιμασιών θα ήταν απόδειξη ότι ζούμε κάτω από τα προνόμιά μας. Μια τέτοια κατάσταση θα αποδεικνυόταν επιζήμια για την πνευματική μας υγεία. Μερικές από αυτές τις ειδικές χάρες περιλαμβάνουν τη δικαίωση, τη γέννηση πνεύματος, τη γνώση για το σχέδιο του Θεού, τη μαθητεία, μεταμορφωμένο μυαλό, τη πρόσβαση στον Θεό με προσευχή, την άφεση αμαρτιών, ευκαιρίες υπηρεσίας, τη κοινωνία και φύλακες αγγέλους. Αυτές οι αποδείξεις της χάρης και της αγάπης του Πατέρα θα πρέπει να προάγουν τη χαρά και να συντηρούν την πνευματική μας υγεία. Ας εξετάσουμε εν συντομία καθεμία από αυτές τις ειδικές

ευλογίες του Επουράνιου Πατέρα μας.

• Η δικαιολόγηση μάς δίνει τη δυνατότητα να έχουμε μια θέση με τον Θεό ως γιοι αυτή τη στιγμή μπροστά από τον κόσμο της ανθρωπότητας επειδή έχουμε καλυφθεί με το χιτώνα της δικαιοσύνης του Χριστού. (Ησ. 61:10) «Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων· τις θέλει εἰσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις και μεσιτεύει υπέρ ημών.» (Ρωμ 8:33,34) Πόσο πολύτιμη είναι η χαρά που προέρχεται από τη γνώση ότι εγίναμε αποδεκτοί ανάμεσα στους Αγαπημένους του Θεού. — Εφεσ. 1:6

• Η γέννησις εκ πνεύματος είναι μια προκαταβολή που, εάν είμαστε πιστοί μέχρι θανάτου, θα λάβουμε τη θεϊκή φύση και τελικά θα είμαστε στην παρουσία του Θεού πέρα από το πέπλο. «Αλλ' ημεῖς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς...Ο φυσικός όμως άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται.» (Α' Κορ. 2:12,14) Μέσω της επιρροής του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να εκτιμήσουμε τις πραγματικότητες που είναι κρυμμένες από την ανθρώπινη οικογένεια γενικότερα. Σίγουρα αυτό είναι αφορμή για χαρά. — Ρωμ. 8:14-17

• Η γνώσις για το σχέδιο του Θεού μας διαβεβαιώνει ότι είμαστε σε θέση να δούμε και να κατανοήσουμε τι θαυμάσια πράγματα επιφυλάσσονται όχι μόνο για την εκκλησία αλλά για όλη την ανθρωπότητα. «10 Και προσελθόντες οι μαθηταί, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολών; 11 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη...16 Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι

βλέπουν, και τα ὦτα σας, διότι ακούουν. 17 Επειδή αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφήται και δίκαιοι επεθύμησαν να ιδώσιν ὅσα βλέπετε, και δεν εἶδον, και να ακούσωσιν ὅσα ακούετε, και δεν ἤκουσαν.» (Ματθ. 13:10,11,16,17) Όταν αντιπαραθέτουμε αυτήν την κατανόηση με την αἴσθηση ἀπόγνωσης που κατακλύζει ὅσους ἔχουν τυφλωθεῖ ἀπό τον Ἀντίπαλο, πόσο ευγνώμονες θα πρέπει να εἴμαστε. — Ἰωάννης 8:32

- Το προνόμιο της μαθητείας για να ακολουθήσουμε τα βήματα του Δασκάλου και τελικά να ζήσωμεν και να βασιλέψουμε μαζί του ὡς ιερεῖς και βασιλεῖς δεν προσφέρθηκε πριν ἀπό την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου. Αυτή η προσφορά σύντομα θα σταματήσει για πάντα. Πόσο εκστασιασμένοι πρέπει να εἴμαστε για την υψηλή κλήση και την ευκαιρία να γίνουμε μέρος του Μικροῦ Ποιμνίου. — Ματθ. 16:24· Λουκάς 12:32· Β' Τιμ. 1:9

- Ένας μεταμορφωμένος νους μας ἀλλάζει ἀπό το να υπηρετοῦμε την αμαρτία και τον εαυτό μας στο να κατανοήσουμε και να κάνουμε το θέλημα του Θεοῦ στη ζωή μας. (Ρωμ. 12:2) Με αυξανόμενη ὀρεξη για την Αγία Γραφή και την εφαρμογή των ἀρχών τους, παράγουμε καρπούς, τον χαρακτήρα του Κυρίου μας Ἰησοῦ. Το παρατηρούμε και στους ἀδελφούς μας, ἐμπλουτίζοντας ἔτσι τη χριστιανική μας παραμονή και ἀποκρυσταλλώνοντας τον χαρακτήρα μας. «Ὁ δε καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων δεν ὑπάρχει νόμος.» — Γαλ. 5:22,23

- Ἡ προσευχή, ἡ (ἐπι)κοινωνία με τον Θεό, εἶναι μια πηγή παρηγορίας που δεν περιγράφεται. Βιώνουμε δοκιμασίες και θλίψεις, ἀλλὰ αυτές ἀνακουφίζονται καθὼς ἐνδυναμωνόμαστε μέσω του Πνεύματος του Θεοῦ και της προνοητικῆς κυριαρχίας

του, με αποτέλεσμα μια εσωτερική αίσθηση ηρεμίας. (Ιωάννης 15:7) Στην προσευχή, μπορούμε κατάλληλα να ζητάμε δύναμη για να υπερνικήσουμε τις τάσεις της σάρκας. Σχετικά με αυτό, ο Απόστολος Παύλος μας υπενθυμίζει: «3 Διότι αν και περιπατώμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν όμως κατά σάρκα· 4 διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων· 5 επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού.» (Β' Κορ. 10:3-5) Ο Σατανάς είναι ένας διαρκώς άγρυπνος, πονηρός αντίπαλος που χρησιμοποιεί τη σάρκα μας για να πολεμήσει ενάντια στο Νέο Πλάσμα. «Δεν παλεύουμε ενάντια σε σάρκα και αίμα, αλλά ενάντια σε ηγεμονίες, ενάντια σε δυνάμεις, ενάντια στους άρχοντες του σκότους αυτού του κόσμου, ενάντια στην πνευματική κακία σε υψηλούς τόπους.» — Εφεσ. 6:12

• Η διαβεβαίωση της συγχώρεσης του Θεού που παρέχεται προς το μέρος μας απομακρύνει την αποθάρρυνση που διαφορετικά θα μας καθιστούσε απογοητευμένους, επειδή γνωρίζουμε ότι αποτυγχάνουμε επανειλημμένα. «Διότι ο δίκαιος πίπτει επτάκις και σηκώνεται· αλλ' οι ασεβείς θέλουσι πέσει εις όλεθρον.» (Παρ. 24:16) Η ευλογία της συγχώρεσης είναι μια αφορμή για συνεχή ευγνωμοσύνη για το έλεος του Πατέρα, η οποία ενισχύει την αίσθηση της πνευματικής μας ευεξίας. — Α' Ιωάννου 1:9

• Οι ευκαιρίες υπηρεσίας στον αμπελώνα του Κυρίου μας παρέχουν μια αίσθηση πληρότητας. Το μέτρο της αγάπης μας για τον Θεό μπορεί να μετρηθεί από τη χαρά μας που βοηθάμε να βοηθάμε, να ευλογούμε και να παρηγορούμε άλλους με διάφορους τρόπους. Η ευχαρίστηση που πετυχαίνουμε βοηθώντας τους αδελφούς

μας μαζί με την έγκριση του Πατέρα για τις πράξεις μας είναι μια ακόμη απόδειξη της πνευματικής μας υγείας. Δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι του Κυρίου τις ίδιες ικανότητες να υπηρετήσουν, αλλά ο καθένας πρέπει να είναι πιστός στη χρήση οποιωνδήποτε ταλέντων και προνομίων μπορεί να είναι δικά του. Μερικοί που επιδιώκουν να γίνουν δημόσιοι υπηρέτες του Κυρίου μπορεί να αποτύχουν να αναγνωρίσουν τη μεγάλη χαρά που βιώνουν εκείνοι που υπηρετούν πιστά στην αφάνεια, που γνωρίζει μόνο ο Επουράνιος Πατέρας μας. Ο Παύλος έγραψε: «Γίνεσθε προς αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους» και επίσης «με αγάπη να υπηρετείτε ο ένας τον άλλον». (Ρωμ. 12:10· Γαλ. 5:13) Η υπηρεσία του Κυρίου είναι πολλές φορές δύσκολη. Ωστόσο, πρέπει να είμαστε υπομονετικοί στη θλίψη, υποτασσόμενοι με χαρά σε όλες τις αντιξοότητες που ο Κύριος, με την αγάπη του, μπορεί να επιτρέψει να έρθουν επάνω μας. — Α΄ Ιωάννη 3:16· 4:12

- Η πνευματική κοινωνία συνεπάγεται τη στενή μας σχέση με τον Πατέρα, τον Υιό του Χριστό Ιησού και άλλα μέλη της αδελφότητας. Καθώς διαλογιζόμαστε τον λόγο του Θεού και συζητάμε για τα άγια πράγματα, μπορούμε να αισθανθούμε τη θεία παρουσία στη ζωή μας και να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε ποτέ μόνοι στη χριστιανική μας παραμονή. Αυτή η πραγματικότητα είναι πηγή αέναης ενθάρρυνσης και χαράς. — Α΄ Ιωάννη 1:3,7· Πράξεις 2:42,46,47

- Οι φύλακες άγγελοι είναι οι αόρατοι πράκτορες που μας προστατεύουν από το κακό που μας περιβάλλει. Αυτή η διάταξη, που σωστά εκτιμήθηκε, ελαχιστοποιεί το πνεύμα του φόβου που διαφορετικά θα μπορούσε να μας κυριεύσει καθώς περπατάμε με πίστη, επιδιώκοντας να κάνουμε το θέλημα του Θεού. Πώς μπορούμε να μην λατρεύουμε και να μην επαινούμε τον Επουράνιο Πατέρα

μας, ο οποίος ενδιαφέρεται για κάθε συμφέρον μας; — Ψαλμ. 34:7· Ματτ. 18:10· Εβρ. 1:13,14

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣ

Αναμφίβολα, όλα τα προαναφερθέντα προνόμια απολάμβαναν ο Παύλος και ο Σίλας καθώς ταξίδευαν μαζί στη διακονία του Ευαγγελίου. Η δύναμη που προέρχεται από τη θεϊκή τους σχέση τους βοήθησε να είναι χαρούμενοι στους Φιλίππους, παρόλο που τους είχαν χτυπήσει και φυλακίσει. Αυτό συνέβη αφού ο Παύλος διέταξε ένα κακό πνεύμα να φύγει από μια νεαρή γυναίκα που προσποιήθηκε ότι προέβλεπε το μέλλον. Ως αποτέλεσμα, οι αφέντες της δεν ήταν πλέον σε θέση να επωφεληθούν από την υποτιθέμενη ικανότητά της.

Η περιγραφή λέει: «23 και αφού έδωκαν εις αυτούς πολλούς ραβδισμούς, έβαλον εις φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να φυλάττη αυτούς ασφαλώς· 24 όστις λαβών τοιαύτην παραγγελίαν, έβαλεν αυτούς εις την εσωτέραν φυλακήν και συνέκλεισε τους πόδας αυτών εις το ξύλον. 25 Κατά δε το μεσονύκτιον ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ύμνουν τον Θεόν· και ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμιοι.» (Πράξεις 16:23-25). Σίγουρα η χαρούμενη συμπεριφορά τους κάτω από τέτοιες κακουχίες έλεγε πολλά σχετικά με τον υψηλό βαθμό της πνευματικής τους υγείας και έτσι εκπλήρωσε το πνεύμα της νουθεσίας: «Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε» —Φιλ.4:4

ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟ

Ο Ιάκωβος έγραψε: «2 Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, 3 γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. 4 Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, διά να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς.»

(Ιακώβου 1:2-4) Μπορούμε να καταλάβουμε γιατί αυτή η ιδιότητα της ευθυμίας είναι τόσο απαραίτητη για να αναπτυχθεί καθώς προετοιμαζόμαστε τώρα για το ρόλο μας στη Μεσσιανική βασιλεία για να συμφιλιωθεί η ανθρωπότητα με τον Θεό. Όταν η πεσμένη ανθρωπότητα ξυπνήσει από τον τάφο, ο καθένας θα επιστρέψει με την ίδια κατάσταση του μυαλού που είχε πριν από το θάνατό του. Ωστόσο, η διαβεβαίωση για τα πιστά μέλη της εκκλησίας είναι ότι θα είναι πλήρως εξοπλισμένα για να βοηθήσουν την ανθρωπότητα να ανέβει στον «δρόμο» προς την αγιότητα και να επιστρέψει στην τελειότητα. (Ησα. 35:8-10) Αυτό θα είναι μια μεγάλη πηγή χαράς για εμάς πέρα από το πέπλο καθώς συμμετέχουμε με τον Χριστό στην εκτέλεση του έργου της εκπλήρωσης του αιώνιου σκοπού του Θεού για τα επίγεια παιδιά του.

Κατά την περίοδο της κρίσης στη Μεσσιανική βασιλεία, η ανθρώπινη οικογένεια θα επιστρέψει σταδιακά από τον τάφο. Θα χρειαστεί ένα μεγάλο έργο εκπαίδευσης για να τους βοηθήσει να ανέβουν στον δρόμο προς την αγιότητα, προετοιμάζοντας τη δοκιμασία της πιστότητας στη δικαιοσύνη κατά τη διάρκεια της «μικρής περιόδου» στο τέλος της βασιλείας. (Αποκ. 20:3) Αυτή η περίοδος της ημέρας της κρίσης θα περιλαμβάνει έναν ανυποχώρητο κανόνα δικαιοσύνης, αλλά θα είναι επίσης μια εποχή που η δικαιοσύνη μετριάζεται με έλεος για να βοηθήσει όποιον θέλει να πει δωρεάν από το «νερό της ζωής».— Αποκαλ. 22:17

Η ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Η Αγία Γραφή δίνει μεγάλη έμφαση στο θέμα της πίστης. Το εδάφιο Εβραίου 11:6 δηλώνει, «χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν». Ο Πέτρος μας λέει ότι προσθέτοντας ορισμένες ιδιότητες χαρακτήρα στην πίστη μας θα δοθεί σε εμάς πλουσίως η

είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού και ότι δεν θα πέσουμε ποτέ. (Β' Πέτ. 1:5-11) Πώς θα μπορούσε κανείς να αναπτύξει πραότητα, που σημαίνει εύθυμη υποταγή στο θείο θέλημα, χωρίς ισχυρή πίστη; Επί παραδείγματι, κατά τους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης, ο Θεός ζήτησε από τον Αβραάμ να προσφέρει τον Ισαάκ σε θυσία, το οποίο υπάκουα προετοιμάστηκε να κάνει, επιβεβαιώνοντας έτσι την πίστη και την εμπιστοσύνη του στον Θεό. Ο Επουράνιος Πατέρας δεν επέτρεψε στον Αβραάμ να σκοτώσει πραγματικά τον Ισαάκ. Αντίθετα, ο Θεός αντικατέστησε τον Ισαάκ με ένα αρσενικό αρνί για να πάρει τη θέση του στο θυσιαστήριο. (Γέν. 22:1-13) Σε συμφωνία με αυτό, ο Ιησούς προσδιορίζεται αργότερα στη Βίβλο ως «ο Αμνός του Θεού». Έδωσε τη ζωή του, ώστε ο Αδάμ και οι απόγονοί του—όλη η ανθρωπότητα—να ελευθερωθούν από «την αμαρτία του κόσμου» και να έχουν την ευκαιρία να πιστέψουν και να ζήσουν για πάντα. —Ιωάννης 1:29

Οι αληθινοί μαθητές του Ιησού που, μαζί του, αποτελούν το σπέρμα της πίστης του Αβραάμ, επίσης θυσιάζουν τη ζωή τους. (Γαλ. 3:16,26-29) Αυτή είναι η κατάσταση στην οποία θεωρούνται άξιοι να συμμετάσχουν με τον Ιησού στο μελλοντικό έργο της ευλογίας «όλων των γενιών της γης». (Αποκ. 14:1,4· Πράξεις 3:25,26) Ζώντας μια ζωή με θυσίες, πώς θα μπορούσε να καλλιεργηθεί η υπομονή και η χαρούμενη υπομονή κάτω από τέτοιες συνθήκες χωρίς ισχυρή διανοητική πεποίθηση ότι αυτές είναι ιδιότητες που αναζητά ο Κύριος μας μέσα μας; Πόσο αλήθεια είναι λοιπόν ότι «είναι δε η πίστις ελπιζομένων πεποίθησις, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων». —Εβρ. 11:1

ΤΕΛΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η διατήρηση της ευθυμίας είναι ένα βοήθημα για την καλή πνευματική υγεία. Είναι μια σημαντική πτυχή της χριστιανικής μας παραμονής αν θέλουμε να παραμείνουμε πιστοί στο κάλεσμά μας. Καθώς προσπαθούμε να υπερνικήσουμε κάθε τάση αποθάρρυνσης, ας είμαστε σε εγρήγορση όσον αφορά τη ζωή της προσευχής μας, ας διατηρούμε πιστότητα στη συνάθροιση με τους αδελφούς μας και ας εκπληρώνουμε τους όρκους της αφιέρωσής μας. Ας διεκδικήσουμε επίσης για τον εαυτό μας και ας επαναλάβουμε σε όλους όσους έχουν ακρόαση τις πολλές υπέροχες υποσχέσεις του Θεού που βρίσκονται στην Αγία Γραφή. Αυτό όχι μόνο θα μας βοηθήσει να διατηρήσουμε τη χαρά τώρα, αλλά αν είμαστε πιστοί στο να κάνουμε όλα αυτά τα πράγματα, θα έχουμε τη χαρά να συμμετέχουμε στο έργο της βοήθειας για την αποκατάσταση της ανθρωπότητας στην τελειότητα που χάθηκε στην Εδέμ.

Είθε να ενθαρρυνθούμε από τα λόγια του Δασκάλου που μας έχει διαβεβαιώσει ότι μπορούμε να είμαστε κάτι παραπάνω από νικητές: «Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσεείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.»—Ιωάννης 16:33 ■